

Rautakautisia löytöjä, jotka HuK Simo Vanhatalo ja HuK Tuija Väisänen toivat Kaarina Mattilan tilalla 1:92 tehdyltä Museoviraston koekaivausryhmän koekaivaukselta ja kartoitukselta 4.–6.8.2010. Muinaisjäännösrekisterin kohde Mattila 1, 202010024, kivi–rautakautinen asuinpaikka ja röykkiöitä.

PK 104312 Littoinen, TM35-lehtijako L3324D2

N: 6712714–717, E: 243644–695 (ETRS-TM35FIN), Z: 26.5–30.3 m N2000

Tutkimusraportti Museoviraston arkistossa.

Diar. 8.7.2010.

Luettelointi: S. V.

Koekuopasta S249 N: 6712717 E: 243644 Zp: 30,3 m, syvyydestä: 10–20 cm

- :1 Saviastian pala. Pala löytyi koekuopasta, joka sijaitsi röykkiön 1 lounaispuolella (ks. tutkimusraportin yleiskartta ja ympäristön aikaisemmat tutkimukset). Sekoitteena on käytetty kivimurskaa, mm. kvartsia. Osittain karstoittunut pala on ulkopinnaltaan lohjennut, joten koristelusta ei ole jälkiä. Astian reuna on profiloitu. Ominaisuuksien perusteella pala voi olla joko kivikauden lopulta tai mahdollisesti rautakaudelta.
Mitat: 31.2 x 28.2 x 8.1 mm, paino 6.3 g. Kuva DG.1580:10.

Pintalöytö pelto-ojan reunasta N: 6712714 E: 243695 Zp: 26,5 m

- :2 Saviastian pala. Palan pinnalla on heikosti erottuvia pieniä naarmuja, jotka eivät välttämättä ole koristelua tai alkuperäistä pintakäsittelyä, vaan palaan peltotöiden yhteydessä muodostuneita naarmuja. Palan harmaa savimassa on tiivistä ja sen sekoitteena on käytetty hienojakoisempaa kivimurskaa mm. kvartsia. Pala saattaa olla ponttipala kaarevan reunan perusteella. Palan pinnalla on hyvin pieniä (Ø 0.2–1.0 mm) mustia pyöreitä täpliä. Ne ovat sieni-, levä- tai itiömuodostelmia. Pala ajoittunee kivikauden loppupuolelle tai mahdollisesti rautakaudelle. Pala löytyi Vanhan Ravattulantien ja pellon välisen ojan pohjoispenkereestä.
Mitat: 22.0 x 22.8 x 6.2 mm, paino 3.3 g. Kuva DG.1580:11.